KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 26 februari 1998 door de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende vaststelling van de regelen tot de werking en het beheer van het Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquicultuursector", heeft op 17 maart 1998 het volgende advies gegeven :

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering beoogt uitvoering te geven aan een aantal bepalingen van het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquicultuursector.

In de eerste plaats worden aan de leidend ambtenaar van de administratie Land- en Tuinbouw van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een aantal bevoegdheden overgedragen, die betrekking hebben op het beheer en de werking van het Financieringsinstrument, hierna FIVA genoemd (artikelen 1 tot 3 van het ontwerp).

Personeel, uitrusting en installaties van de administratie Land- en Tuinbouw worden ter beschikking van het FIVA gesteld (artikel 4).

Het ontwerp bevat voorts bepalingen i.v.m. de begroting en de rekeningen van het FIVA (artikelen 5 tot 8).

In verband met de uitoefening van de bevoegdheden van het FIVA, bepaalt het ontwerp dat het FIVA rentetoelagen en premies kan verlenen (artikelen 9 en 10), en stelt het de voorwaarden vast waaronder het FIVA zijn waarborg kan verlenen voor leningen in de visserij- en aquicultuursector (artikelen 11 en 12).

Ten slotte stelt het ontwerp de voorwaarden vast waaronder financiële instellingen en leasingmaatschappijen door de Vlaamse regering erkend kunnen worden, met het oog op het verlenen van de waarborg van het FIVA voor de met die instellingen en maatschappijen gesloten leningen (artikel 13).

2. Het ontwerp vindt in hoofdzaak rechtsgrond in de artikelen 3, 5, 6, 7, 9 en 12 van het decreet van 13 mei 1997.

Wat de artikelen 5, 6 en 7 van het ontwerp betreft, wordt de rechtsgrond geboden door artikel 3 van het voornoemde decreet, gelezen in samenhang met resp. de artikelen 3, § 4, 6, § 2, en 6bis, § 2, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Wat artikel 11, §§ 3 en 4, van het ontwerp betreft, wordt de rechtsgrond mede geboden door artikel 77 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992.

Wat ten slotte artikel 11, § 7, van het ontwerp betreft, wordt de rechtsgrond geboden door artikel 6 van het voornoemde decreet, alsmede door artikel 2, tweede lid, van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest.

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Aan de afdeling wetgeving van de Raad van State is samen met het voorliggende ontwerp ook een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering voor advies voorgelegd, "betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de visserij- en aquicultuursector". Over dat ontwerp geeft de Raad van State heden het advies L. 27.467/3. Sommige bepalingen van het voorliggende ontwerp horen eerder thuis in het ontwerp L. 27.467/3. Meer in het algemeen is niet duidelijk waarom de uitvoering van het decreet van 13 mei 1997 in twee onderscheiden besluiten opgesplitst wordt.

Tenzij er toch een verantwoording is voor die werkwijze, verdient het aanbeveling de bepalingen van het voorliggende ontwerp, minstens die welke verband houden met de financiële tegemoetkomingen die het FIVA kan verlenen, te integreren in het ontwerp L. 27.467/3.

De opmerkingen die hierna gemaakt worden, gelden dan ook onder voorbehoud van een samenvoeging van de bepalingen van beide ontwerpen.

2. In het ontwerp worden de woorden "directeur-generaal" (artikel 1, derde lid), "directeur-generaal van het FIVA" (artikelen 2, 5 en 6), "in artikel 1 aangeduide ambtenaar" (artikel 3, eerste lid), "betrokken ambtenaar" (artikel 14) door elkaar gebruikt. Ze betreffen echter éénzelfde begrip, zodat hiervoor steeds dezelfde woorden gebruikt moeten worden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. De verwijzingen naar de onderscheiden akten in het tweede en het zesde tot het negende lid van de aanhef zijn overbodig, aangezien de erin bedoelde wetten en decreten geen rechtsgrond bieden voor het ontwerp, de erin genoemde besluiten door het ontworpen besluit niet gewijzigd worden, en die akten als zodanig evenmin bijdragen tot meer duidelijkheid.

Die verwijzingen moeten bijgevolg weggelaten worden.

2. Het eerste lid van de aanhef moet aangevuld worden met de woorden "inzonderheid op de artikelen 3, § 4, 6, § 2, en 6bis, § 2", het vierde lid met de woorden "inzonderheid op artikel 2", en het vijfde lid met de woorden "inzonderheid op de artikelen 3, 5, 6, 7, 9 en 12".

Artikel 3

Luidens dit artikel brengt de directeur-generaal van het FIVA driemaandelijks verslag uit over de aanwending van de krachtens het ontworpen besluit verleende machtigingen.

Men precisere aan welke instantie dit verslag uitgebracht moet worden.

Artikel 7

Men vervange de woorden "wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit" door "wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991".

Artikel 9

Luidens deze bepaling verleent het FIVA subsidies onder de vorm van rentetoelagen en premies overeenkomstig de bepalingen van het ontworpen besluit van de Vlaamse regering betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de visserij- en aquicultuursector (ontwerp L. 27.467/3).

De gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat dit artikel "niet beperkend (is) t.o.v. het decreet tot oprichting van het FIVA; het moet gezien worden als parallel met artikel 11 m.b.t. de waarborgverlening; beide artikelen vormen de basis van de actie in het kader van het (ontworpen besluit) betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de visserij- en aquicultuursector".

Die toelichting neemt niet weg dat de subsidieregeling volledig uitgewerkt wordt in het laatstgenoemde ontwerp van besluit, en dat artikel 9 van het voorliggende

ontwerp bovendien in essentie niet meer bevat dan een herhaling van wat in artikel 5 van het decreet van 13 mei 1997 is bepaald.

Artikel 9, dat een overbodige bepaling inhoudt, moet derhalve weggelaten worden.

Artikel 11

1. Zoals dit artikel is geredigeerd, is niet duidelijk of de erin bedoelde waarborg dezelfde als die welke het voorwerp uitmaakt van het ontwerp L. 27.467/3, dan wel of in dit artikel een waarborg bedoeld is die verleend kan worden zonder naleving van de voorwaarden bepaald in het ontwerp L. 27.467/3.

Die onduidelijkheid zou weggewerkt kunnen worden door de bepalingen van artikel 11 te verwerken in het ontwerp L. 27.467/3 (zie algemene opmerking 1). Indien de stellers van het ontwerp die werkwijze niet willen volgen, moet in voorkomend geval uit de tekst van artikel 11 blijken dat het gaat om de waarborg bedoeld in een aantal artikelen van het ontwerp L. 27.467/3.

2. Met betrekking tot paragraaf 1 is het niet heel duidelijk wat begrepen moet worden onder een waarborg "tot maximaal 90 % van het bedrag dat overblijft nadat de vastgestelde waarborgen door de kredietinstellingen zijn gerealiseerd".

De gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat bedoeld wordt dat het FIVA tot maximum 90 % zal waarborgen van het saldo van de openstaande schuld, na volledige uitwinning van de schuldenaar.

Die bedoeling zou duidelijker verwoord kunnen worden.

3. Wetgevingstechnisch verdient het de voorkeur om in paragraaf 2 de bepalingen onder 1°, 2° en 3° om te vormen tot drie afzonderlijke leden.

Men redigere paragraaf 2 dan als volgt :

"De waarborg van het FIVA dekt de hoofdsom en de intresten van het gewaarborgde krediet.

Hij kan uitgebreid worden tot de kredietopenings-provisie en de extra kosten voor het indienen van de kredietaanvraag ... (verder zoals in 2°, met weglating evenwel van de woorden "van dit artikel").

Hij dekt niet de verwijlintresten ... (verder zoals in 3°).".

4. De verplichting om een bijdrage te betalen, omschreven in paragraaf 3, geldt volgens artikel 77 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 voor elke waarborg

toegekend door een door de Vlaamse regering aangewezen publiekrechtelijke rechtspersoon.

Het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 1993, waarnaar verwezen wordt in paragraaf 3, wijst twee rechtspersonen aan waarvoor de bijdrageverplichting geldt (1).

Kennelijk is het de bedoeling de verplichting thans ook van toepassing te maken op het FIVA; in paragraaf 4 worden dan een aantal regels vastgesteld die voor die bijdrageverplichting gelden.

Gelet op het voorgaande, kan paragraaf 3 beter geredigeerd worden als volgt :

"Het verlenen van de waarborg door het FIVA is afhankelijk van het betalen door de betrokken kredietinstelling van de bijdrage bedoeld in artikel 77 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993.".

5. Met betrekking tot paragraaf 4 heeft de gemachtigde ambtenaar verklaard dat het tweede lid geredigeerd moet worden als volgt :

---

(1) Het gaat om de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs en het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds.

> "Zolang de waarborgbijdrage niet is betaald binnen de vastgestelde termijn, wordt de toegekende waarborg als nietig beschouwd. Bij laattijdige betaling wordt de bijdrage zoals bepaald (lees : bedoeld) in § 3 verhoogd met 1.000 F (lees : 1.000 frank). Vanaf 1 jaar na de mededeling van de waarborgtoekenning vervalt in voorkomend geval de medegedeelde waarborg evenwel onherroepelijk.".

Allicht wordt bedoeld dat de waarborg "onbestaande" is zolang de bijdrage binnen de gestelde termijn niet betaald is. Indien de betaling van de bijdrage plaatsvindt nà de gestelde termijn, doch binnen één jaar na de mededeling van de waarborgtoekenning, wordt de bijdrage verhoogd met 1.000 frank. Indien ook nog binnen dat jaar geen betaling plaatsvindt, vervalt de waarborg onherroepelijk.

In die optiek is het de Raad van State niet duidelijk of onder de woorden "in voorkomend geval" iets anders verstaan moet worden dan het geval van de niet-betaling binnen de termijn van één jaar.

De door de gemachtigde ambtenaar voorgestelde tekst zou best nog verder aangepast worden, om geen enkele onduidelijkheid te laten bestaan.

6. In paragraaf 6 vervange men de woorden "het vorig lid" door "§ 5".

Artikel 13

1. Paragraaf 1, eerste lid, houdt in feite niet meer in dan een herhaling van artikel 5 van het decreet van 13 mei 1997. Het tweede lid lijkt een herhaling in te houden van artikel 6, eerste lid, van hetzelfde decreet.

Beide leden lijken derhalve weggelaten te kunnen worden.

2. Paragraaf 2, derde streepje, vulle men aan met het opschrift van het K.B. (lees : koninklijk besluit) nr. 55 van 10 november 1967, met name met de woorden "tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur".

3. Luidens paragraaf 3 moeten de instellingen die erkend willen worden om financieringen te realiseren, de Vlaamse minister bevoegd voor het landbouwbeleid ertoe machtigen om, desgevallend op hun kosten, na te gaan of de erkenningsvoorwaarden en de voorwaarden voor de toekenning van FIVA-tussenkomsten nageleefd werden.

Het verdient de voorkeur te bepalen dat de instellingen aan de Vlaamse minister bevoegd voor het landbouwbeleid de nodige gegevens moeten mededelen waaruit blijkt dat de erkenningsvoorwaarden en de voorwaarden voor de toekenning van de FIVA-tussenkomst vervuld zijn. Deze bepaling kan dan verwerkt worden in paragraaf 4.

Artikel 14

Dit artikel luidens hetwelk het Rekenhof en de leidend ambtenaar van de administratie Land- en Tuinbouw een voor eensluidend verklaard afschrift van het ontworpen besluit moeten ontvangen, is volstrekt overbodig.

Artikel 14 dient derhalve weggelaten te worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS, L. HELLIN,	staatsraden,
	A. ALEN, H. COUSY,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS W. DEROOVER